



Ref: CP 16/19

A la Sala Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el 5 d'agost de 2019, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, sota la presidència de la Ima. Sra. Janet Sanz Cid, Alcaldessa accidental. Hi assisteixen les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Jaume Collboni Cuadrado, Laia Bonet Rull, Albert Batlle Bastardas, Joan Subirats Humet, Lucia Martín González, Montserrat Ballarín España, David Escudé Rodríguez, Margarita Mari Klose, Francesc Xavier Marcé Carol, Ernest Maragall i Mira, Elisenda Alamany i Gutiérrez, Miquel Puig i Raposo, Montserrat Benedí i Altés, Jordi Coronas i Martorell, Eva Baró i Ramos, Gemma Sendra i Planas, Max Zañartu i Plaza, Jordi Castellana i Gamisans, Elsa Artadi Vila, Neus Munté Fernández, Ferran Mascarell i Canalda, Jordi Martí Galbis, Maria Luz Guilarte Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Celestino Corbacho Chaves, José Bou Vila, Oscar Ramírez Lara, Manuel Valls Galfetti i Eva Parera Escrichs, assistits per la Secretària General accidental, la Sra. Míriam Cabruja Escobedo, que certifica.

Hi és present l'Interventor Municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Excusen la seva absència l'Excma. Sra. Ada Colau Ballano, i les Imes. Sres. i els Ims. Srs. Laura Pérez Castaño, Jordi Martí Grau, Eloi Badia Casas, Jordi Rabassa Massons, Marc Serra Solé, Gemma Tarafa Orpinell, Maria Rosa Alarcón Montañés, Maria Buhigas i San José i Joaquim Forn Chiariello.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores i cin minuts.

Proposició amb contingut de Declaració institucional

Dels Grups Municipals ERC i JxCat:

- Única.- (M1923/24) El Plenari del Consell Municipal acorda: - Estudiar totes les vies polítiques i judicials que ajudin a esclarir els següents fets: 1. Conèixer al detall la relació de l'imam de Ripoll, Abdelbaki Es Satty, responsable dels atemptats de Barcelona i Cambrils de l'agost del 2017 i la seva relació amb el CNI, la seva retribució –en cas que n'hi hagués–, duració i objecte final de dita relació. 2. Esclarir la correlació d'errades en la cadena de comunicació i coordinació entre les diverses forces de seguretat en relació a Es Satty. 3. Analitzar les actuacions del Ministeri d'Interior i les mesures de control que s'aplicaven a Es Satty sabent que formava part o tenia relació amb el jihadisme. - Instar al Congrés dels Diputats a crear una comissió d'investigació per tal de tractar els punts anteriors. - Instar a la Fiscalia la investigació d'aquests fets. - Promoure la creació d'una comissió d'investigació internacional i independent amb la Interpol i el Relator Especial de la UN sobre la promoció i la protecció dels DDHH i les llibertats fonamentals en la lluita contra el terrorisme, amb la participació dels cossos de seguretat i informació dels estats amb víctimes als atemptats de Barcelona i de Cambrils, això és, Espanya, Portugal, Itàlia, Estats units, Alemanya, Bèlgica, Austràlia i Canadà per tal de resoldre els dubtes sorgits a l'entorn de la preparació d'aquests atemptats.

La Sra. SANZ agraeix la presència dels regidors i regidores que avui han pogut assistir a aquesta sessió extraordinària del Plenari del Consell Municipal. Recorda que s'hi tractarà una proposició presentada pels grups d'ERC i de JuntsxCat.

El Sr. SIERRA sol·licita la votació nominal en virtut d'allò que disposa l'article 88 del ROM; petició a la qual accedeix la resta de grups municipals.

El Sr. CORONAS enceta la seva intervenció amb un record per a les setze persones van morir a la Rambla i a Cambrils el 17 d'agost de 2017, i també per a tots els seus familiars i amics.

Destaca que els dos anys transcorreguts d'ençà d'aquells atemptats han estat d'incerteses quant a la relació que Abdelbaki Es Satty, l'imam de Ripoll, tenia amb el CNI, que aquest mateix òrgan no ha desmentit i que, de fet, ha confirmat; dos anys en què cap veu autoritzada ha fet cap mena de declaració ni aclariment al respecte. Altrament, confirma que s'ha fet periodisme d'investigació per part de diversos mitjans, com Público, però també d'El Periódico o La Vanguardia amb versions absolutament contradictòries entre si.

Diu que vol deixar clar que ERC no ha sol·licitat la celebració d'aquest ple per sumar-se a cap teoria de conspiració, i que allò que demanen és un exercici de qualitat democràtica, cosa que vol dir que els responsables surtin de la zona de confort i donin les explicacions pertinents, ja les víctimes i les seves famílies, la ciutadania, tenen dret a saber.

Lamenta, tanmateix, que el Congrés del Diputats ja hagi rebutjat per dues vegades la constitució d'una comissió d'investigació, com sí que s'ha fet sense problemes en altres països on s'han produït atemptats com és el cas de França, el Regne Unit, Bèlgica o Alemanya. I insisteix que les víctimes, els seus familiars i la ciutadania necessiten saber, i en tenen tot el dret, què va passar els dies previs als atemptats, si s'haurien pogut evitar, si hi va haver errors o si, tal com apunta algun mitjà, es va produir alguna negligència.

Conclou que allò necessari és esclarir la veritat, que és l'únic camí per evitar en el futur situacions com aquesta; i, sobretot, remarca que és una qüestió de qualitat democràtica que l'estat i el Congrés dels Diputats facin el mateix que ja han fet altres països en què ningú no qüestiona la seva qualitat democràtica.

Justifica el fet que el seu grup hagi hagut de demanar la creació d'aquesta comissió perquè altres no ho han volgut fer; perquè els responsables de l'estat i del Congrés dels Diputats s'hi han negat. En conseqüència, entén que Barcelona s'ha de postular i agafar una posició al respecte, tal com han fet els ajuntaments d'Alcanar i de Cambrils i altres institucions. Per tant, consideren que és la seva obligació fer-ho avui aquí.

La Sra. ARTADI se suma al record de totes les víctimes, i dona la benvinguda a tothom qui els acompanya avui, especialment a Javier i a Mireia Martínez, el pare i la mare de Javi, l'infant de tres anys que va morir a la Rambla, també a la Sara Bosch i a Robert Manrique en representació de Víctimes, als quals agraeix tota la feina que fan, i reitera l'agraïment al major del cos de mossos d'esquadra, al Conseller Forn, a totes les forces de seguretat que van vetllar per la ciutadania, a tots els serveis d'emergència i a la ciutadania compromesa.

Posa en relleu, com acaba de fer el regidor Coronas, que transcorreguts dos anys d'ençà d'aquells fets els dubtes sobre com s'hi va arribar continuen, especialment si es van produir errades o no que conduïssin a aquesta fatalitat.

Assenyala que la certesa és que s'ha generat un debat mediàtic, quan en realitat s'hauria d'haver constituït una comissió d'investigació. I remarca que el context és de debat mediàtic perquè no se'ls ha permès disposar de les eines i mecanismes propis d'una democràcia, propis d'un estat de dret, per saber què és cert i què no de tot allò que apareix als mitjans de comunicació.

També comenta que a França, al Regne Unit, Alemanya, Bèlgica o els EUA es van fer comissions d'investigació parlamentàries similars després d'haver patit atemptats terroristes; i el mateix estat espanyol ho va fer arran dels atemptats de l'11M.

Insisteix en la necessitat de màxima transparència, que tenen un deute amb les víctimes i les seves famílies de saber què va passar; però també en tenen un amb la ciutadania en el sentit d'assegurar que s'han resolt els possibles errors que hi hagi pogut haver, i que s'han millorat els protocols.

Afirma que JuntsxCat no acusa ningú, i expressa la voluntat de tirar endavant, com ha fet ERC, precisament per eliminar teories de conspiració, cosa que només és possible posant llum als fets i no pas amagant informació, cosa que només fa que generar sospites i pors.

Entén que amb setze persones mortes i més de cent-cinquanta de ferides arran d'un atac terrorista no es pot dir que es tracta de matèria reservada; no s'hi val escudar-se en què el govern de l'estat està en funcions, ni que qui governava era algú d'un altre color.

Remarca que al Parlament de Catalunya s'ha fet una comissió d'investigació que ha aportat llum i nous fets, malgrat que fins a quinze testimonis representants dels interessos de l'estat han decidit no comparèixer. Recorda que el qui era aleshores director del CNI sí va comparèixer al Congrés dels Diputats, però va renunciar a donar cap detall sobre la relació amb l'imam de Ripoll, i va decidir de no participar en la comissió d'investigació del Parlament.

Per tant, reitera que necessiten saber molt més i per aquest motiu reclamen la creació d'una comissió d'investigació també al Congreso de los Diputados, perquè hi ha massa dubtes sobre quina relació tenia Es Satty amb Al-Qaeda ja al 2005; per què Es Satty no va ser expulsat després de complir la seva condemna. Afegeix que necessiten saber si era confident del CNI i durant quant de temps; si el CNI sabia que s'havia radicalitzat o que estava preparant un atemptat; si el CNI el seguia a ell i a altres membres de la seva cèl·lula terrorista. Insisteix que necessiten saber per què el CNI no va informar al cos de mossos d'esquadra quan Es Satty es trasllada a Catalunya; els cal saber per què la policia nacional visitava Es Satty a Ripoll; o si el CNI sabia de l'ús de la casa d'Alcanar. Diu que els cal saber si el CNI ha eliminat informació; si el govern espanyol ha fet una comissió d'investigació i, si és el cas, quins resultats ha obtingut. Igualment, diu que els han d'explicar per què mitjans de comunicació tenen informació confidencial del CNI; si hi ha hagut errades, si s'han millorat els protocols de control de confidents; i, en definitiva, si hi ha hagut responsabilitats polítiques.

Assegura que no poden entendre per què hi ha qui té por de saber les respostes a totes aquestes i moltes altres qüestions. I confirma que JuntsxCat té por de polítics que decideixen no controlar ni saber què fa el seu govern, i d'un estat que decideix amagar informació a la ciutadania; i de cap manera no poden donar per bo el silenci. Remarca que el sentit d'estat és protegir les persones, pensar en la col·lectivitat, i per aquest motiu porten avui aquesta iniciativa a l'Ajuntament, a fi que l'Alcaldessa i el Primer tinent d'Alcaldia, els partits dels quals estan negociant a Madrid, prenguin la responsabilitat de cercar realment la veritat de tot plegat.

La Sra. GUILARTE expressa, en nom del seu grup, la repulsa més absoluta contra el terrorisme, així com el record a memòria de les víctimes, i el suport incondicional a les

seves famílies. Igualment, manifesta el reconeixement als cossos i forces de seguretat de l'estat, als serveis d'emergències i al cos de bombers i, òbviament, a la ciutadania de Barcelona que sempre ha donat mostres i exemple de serenitat i de coratge en tots els anys de lluita contra el terrorisme.

Dit això, qualifica l'objectiu d'aquest ple d'infame i de vergonyós, atès que els grups proposants continuen degradant les institucions de tots, alimentant delirants teories de conspiració; i avisa als "senyors separatistes" que no els ho consenten.

Justifica la presència del seu grup en aquesta sessió per tres raons; la primera, per honorar les víctimes i les seves famílies; la segona, per responsabilitat institucional; i, la tercera, per donar veu a tots els espanyols contra els deliris de conspiració, que posen de manifest la profunda misèria política i moral dels grups proposants.

Els retreu que aprofitin unes informacions periodístiques, que són totalment reprotxables des del punt de vista deontològic, i que s'aferrin a mentides pel mer fet que els serveixin per reforçar la seva obsessió separatista, buscat erosionar i escometre contra Espanya. Remarca, en aquest sentit, que Espanya compta amb un prestigi reconegut a escala internacional en la lluita contra el terrorisme, tal com reconeixen els màxims experts en seguretat i defensa.

Es pregunta per a què els serveix la infàmia que, una vegada i una altra, els aboca al més absolut ridícul, i entén que només els serveix per trencar el consens i la unitat de totes les forces polítiques d'aquest consistori en una qüestió que sempre ha d'estar per sobre de qualsevol ideologia.

Acusa els partits proposants de degradació moral sense comparació; i diu que els entristeix haver d'assistir a aquesta exhibició de mesquinesa arran d'un assumpte que, altrament, hauria de tenir totes les administracions públiques treballant en allò que és veritablement important a la vida i a la política, garantir la convivència i preservar la seguretat de tothom, cosa que no és pas el que busquen els promotors d'aquest ple.

Adreçant-se als grups proposants novament com a "señores separatistas", alerta que no tot s'hi val per assolir els seus objectius polítics; i assegura que no els deixa de sorprendre veure'ls fregar-se les mans davant la idea de treure rèdit polític d'uns fets tan dolorosos com els atemptats del 2017. Afirmar que el seu odi a Espanya els ha portat a organitzar aquest espectacle vergonyós per tractar de vincular l'estat amb la matança.

Els pregunta si no els fa vergonya haver intentat denigrar Espanya emprant retorçadament la mort de setze persones.

Entén que l'única cosa que s'aconsegueix amb aquest ple és que els grups que l'han promogut es retratin com el que són: nacionalistes entossudits, incapaços de comportar-se ni tan sols en unes circumstàncies tan dramàtiques com les que els ocupen.

El Sr. BOU assegura que el grup del PP és el primer interessat a saber què va passar el dia 17 d'agost, però sense convertir-ho en cap teoria de la conspiració i, menys encara, en una qüestió política i partidista que, com pretenen JuntsxCat i ERC.

Diu que els sorprèn la iniciativa en tractar-se d'un assumpte que ja s'ha debatut en el marc del pacte antigihadista, on s'han donat explicacions als dubtes plantejats per les diferents formacions polítiques.

Alerta que la comissió d'investigació que es demana naixeria amb les conclusions definitives ja redactades, atès que els grups proposants ja s'han posicionat.

Remarca la necessitat de respectar la independència judicial sense interferències polítiques, atès que es tracta d'un cas de terrorisme que excedeix la competència municipal. Precisa que la lluita contra el terrorisme gihadista ha de ser ferma i contundent, i requereix la col·laboració de tots els cossos i forces de seguretat de l'estat, autonòmiques i locals, així com la unitat de tota la societat civil.

Considera una indecència la insinuació que ha fet el president Torra, en el sentit que la guàrdia civil i la policia nacional poguessin tenir algun vincle amb la cèl·lula gihadista que va cometre els atemptats del 17 d'agost a la Rambla i a Cambrils. I observa que els mateixos que avui reclamen una comissió d'investigació en aquest ple extraordinari són els qui van emprar d'una manera política l'homenatge a les víctimes dels atemptats per llançar missives en contra de la monarquia i a favor del separatisme. Explica que ell era allà aquell dia, i va constatar que al rei d'Espanya se li va cridar assassí contínuament, i a ell també pel fet de portar una pancarta amb el lema "Barcelona contra el terrorisme. Gracias Majestad". Entén que això no ho podia portar perquè el que es pretenia era fer un aquellarre, una manifestació separatista rodejant el rei d'Espanya amb estelades. Recrimina, doncs, uns fets que no es podien fer aquell dia, perquè s'havia de respectar les víctimes del terrorisme i les seves famílies.

El Sr. VALLS observa que és molt important mantenir el seny avui, atès que corren el risc de fer un ridícul espantós si continuen donant voltes a la moció inicial o al text transaccionat que s'ha presentat.

Considera, doncs, que Barcelona no es mereix fer el ridícul en un assumpte tan greu dos anys després d'ocorreguts els atemptats del 17 d'agost de 2017, pensant en les víctimes. Observa que a Espanya i també en altres països ha passat sovint que, després d'uns atemptats la unitat de la societat i el pacte contra el terrorisme és imprescindible, ja que els terroristes no només volen provocar el terror sinó també la divisió de la societat democràtica. Afirma que davant de l'espectacle de la manipulació, la tergiversació i l'intent d'aprofitament d'una institució pública, en aquest cas l'Ajuntament, per atacar-ne a una altra de l'estat és fonamental que no es contribueixi a mantenir una aparença de normalitat, és una exigència de responsabilitat.

I parafraseja l'admirable contundència d'un regidor socialista d'El Masnou, que deia que estaven farts de tanta mentida, de tanta manipulació del llenguatge i de tant d'engany, i afegia que no volen ser còmplices d'aquest espectacle indigne, d'aquesta pallassada.

Acusa els grups proposants de no tenir el menor interès d'aclarir la situació, sinó ben al contrari; els retreu que no vinguin a fer un discurs responsable, i que, contràriament, la seva aspiració sigui generar més confusió i, sobretot, debilitar l'estat de dret, la justícia i les forces de seguretat.

Addueix que la ciutadania es pregunta si és normal que s'hagi muntat tot aquest soroll a partir d'una informació que no aportava ni una sola prova, una especulació periodística que només els mitjans públics catalans o separatistes, i alguns dels subvencionats han recollit.

Assegura que no té la pretensió d'entrar en el contingut de la proposició perquè la considera un autèntic frau, però no es vol estar de recordar que fins i tot l'autor de la informació en què es basa aquest despropòsit va aclarir en el Parlament de Catalunya que no creia que hi hagués hagut cap mena de connivència entre els serveis secrets i els autors dels atemptats.

Justifica que acaba la seva intervenció aquí perquè no vol dedicar temps a parlar d'una hipòtesi pròpia de paranoics, explicant d'una forma més o menys directa que tot plegat és una conspiració antireferèndum, de la qual els atemptats del 17 d'agost formaven part.

Afirma que, una vegada més, amb aquesta acció el món independentista intenta posar la ciutat de Barcelona al servei de la seva causa minoritària. Entén que ha quedat prou clar davant de tothom que els promotors d'aquesta moció no tenen ni el més mínim sentit d'estat, però tampoc no tenen el més mínim sentit del ridícul.

La Sra. BONET considera que d'avui, malauradament, és un bon exemple de divergència entre el que es diu i el que es fa en realitat. Fa referència a què s'ha parlat de teoria de la conspiració per negar-la, per posar de manifest que no s'hi volia donar suport, sinó que la pretensió d'aquesta proposició era fer un exercici de qualitat democràtica. Tanmateix, entén que tots són molt conscients que tot aquest soroll va començar arran de la publicació en un mitjà de comunicació d'una hipòtesi que de moment no ha estat contrastada, però sobretot d'unes declaracions del president de la Generalitat que insinuaven, considera que amb total irresponsabilitat, l'eventual paper del CNI darrere de la comissió de l'atemptat del 17 d'agost.

Creu que no n'hi ha prou a manifestar que no són aquí per donar ales a una teoria de la conspiració; entén que, malauradament, quan s'utilitza aquest argument s'està demostrant que s'hi vol donar ales i contribuir novament a generar una sensació que a Espanya es va viure ja fa molts anys. Així, apunta que de la teoria de la conspiració de l'11M sembla que ara passen a les tesis de la conspiració del 17A.

Atesa la situació, creu que les institucions han d'actuar amb la màxima responsabilitat i no avalar tesis que no han estat demostrades. Igualment, al·ludeix a què s'ha parlat de qualitat democràtica, i entén que tots es podrien adherir a aquest concepte, però considera que va indestriablement unit al principi de responsabilitat en política. Considera que la responsabilitat en política difícilment es pot practicar quan s'acompanya de declaracions com les que va fer el president Torra, i que són la font d'aquesta sessió plenària extraordinària.

Reprèn l'argument de la divergència entre allò que es diu i allò que es fa; d'una banda, l'ús de les teories de la conspiració al·legant que no es volen a afavorir, però, a canvi, s'hi cau de ple. D'altra banda, recorda que els dos ponents de la proposició han començat amb un record a les víctimes, al qual se sumen; però remarca que les víctimes han estat les primeres i grans oblidades de la proposició, en la qual no se les esmenta enlloc.

Per tant, demana respecte a les víctimes, però materialitzant-lo sense utilitzar-les. Valora que si per algun motiu aquest ajuntament es va guanyar la millor de les crítiques en un moment terrible com aquell va ser per l'acompanyament a les víctimes, en aquell moment i fins a dia d'avui, i ho continuarà fent en el futur.

Alerta, doncs, sobre els debats que es generen en aquesta casa i que posen en crisi el paper de la institució envers les víctimes.

Afegeix que si hi ha dubtes sobre els fets del 17 d'agost s'estan investigant, i que les accions s'han de proposar on pertoca, que és al Congrés dels Diputats, i avança que, per tot plegat, faran un vot en contra de la proposició.

La Sra. SANZ se suma a la salutació als familiars de les víctimes que avui els acompanyen i els agraeix la seva presència.

Fa referència a què falten dotze dies per al segon aniversari dels atemptats de la Rambla i de Cambrils, i és un record dolorós per a tothom. Així, constata que fa dos anys els van fer mal però no els van guanyar perquè no van aconseguir encomanar-los el seu odi ni que renunciessin als valors i conviccions pròpies, perquè Barcelona és ciutat de pau, valenta i oberta.

Posa en relleu que durant aquest temps la ciutat i el seu govern han mantingut una actitud molt clara en el sentit que la prioritat ha estat sempre acompanyar les víctimes i els seus familiars en el seu dolor i defensar els seus drets. Assegura que no han oblidat i mai no oblidaran les víctimes. Igualment, agraeix profundament a tot el conjunt de

treballadors i treballadores dels serveis públics, de les entitats, a la ciutadania, que van donar el millor de si en el pitjor moment.

Indica que abans d'expressar el posicionament del seu grup vol plantejar una reflexió als grups proposants, i pregunta si consideren que era realment necessari convocar aquest ple extraordinari a pocs dies del segon aniversari dels atemptats; si el fan arran de la informació periodística publicada per un mitjà, o bé es pregunta si l'haurien de desconvocar perquè un altre mitjà desmenteix la informació.

Assegura que en aquesta casa sempre és benvingut el debat, però també s'evita de convertir aquesta cambra en un plató. Tanmateix, quant al contingut concret de la proposició, afirma que la seva posició es fonamenta en la defensa de la transparència i en la protecció de les víctimes i, per això, avança que hi donaran suport. Puntualitza que estan per la transparència a fi d'evitar utilitzar de forma partidista el dolor de les víctimes i dels seus familiars, i perquè es posin tots els mitjans necessaris per fer una investigació a fons que permeti obtenir noves eines de prevenció i de lluita contra el terrorisme; igualment, a més de transparència per part de totes les administracions, també demana responsabilitat a tots els grups municipals. Confirma que estan per la investigació, amb llum i taquígrafs, però també en contra de les paranoies conspiratives, rumors i especulacions.

Conclou, per tant, que estan a favor de totes les accions que ajudin a esclarir els fets, i insten especialment el Congrés dels Diputats a tractar l'assumpte en una comissió específica, com ja han manifestat en aquella cambra, i també a les autoritats judicials, especialment a la fiscalia, a fi que s'enduguin les actuacions .

Finalment, fa referència a allò que hauria de motivar el debat sobre el 17A, que és la protecció a les víctimes. Confirma, en aquest sentit, que aquest ajuntament ha acompanyat en tot moment les víctimes i els seus familiars; i la unitat d'atenció i valoració a afectats per terrorisme ha atès a un total de 210 persones, entre les quals 117 persones han realitzat els tràmits pertinents al ministeri d'Interior, i diu que tenen coneixement que només 77 han rebut resposta, de les quals 14 han estat reconegudes com a víctimes del terrorisme i han rebut una proposta d'indemnització; mentre que les 63 persones restants –totes elles sol·licitants– han vist denegada la seva petició.

En conseqüència, manifesta que volen expressar des d'aquesta cambra que no pot ser que les denegacions es fonamentin, sovint, en arguments que no són coherents amb els criteris clínics, ja que no és possible que només la unitat d'atenció i valoració a víctimes de terrorisme, mitjançant conveni amb aquest ajuntament, hagi cercat les víctimes dels atemptats.

Valora per tot plegat, i escoltades les intervencions, que queda clar que cal insistir en la necessitat de la responsabilitat institucional, allunyar-se de la baralla partidista, evitar fer tertúlia sobre terrorisme i dispositius policials i, sobretot, cal serenitat i no gesticulació.

El Sr. CORONAS considera que ERC ha tractat amb el màxim respecte i responsabilitat la qüestió, i fa notar a la Sra. Bonet que si les víctimes no apareixen en el text és per la voluntat de no utilitzar-les políticament, com sí que fan altres formacions polítiques. Observa que la regidora s'ha mostrat incòmoda en la seva intervenció en defensa de la posició del seu grup. Igualment, fa referència al fet que altres grups han vingut amb la cotilla que porten habitualment, sense cap intenció de desfer-se'n; així, constata que o bé no els han escoltat o no els han entès, o bé simplement ja han vingut predeterminats a no voler entendre, i ja porten el discurs des de casa.

Adreçant-se al Sr. Bou, diu que ell també hi va ser en aquell homenatge, sense pancartes, i hi va acudir com a representant institucional i com a ciutadà de Barcelona amb un sentiment de pena profunda i de solidaritat amb les víctimes.

Recorda que a França, mentre el Sr. Valls n'era Primer ministre, es va fer una comissió d'investigació parlamentària que va durar vuit mesos i va emetre un informe de tres-centes pàgines amb fins a quaranta propostes; entén que el regidor Valls no qüestiona que això sigui un exemple de qualitat democràtica. Observa que també parla de visió d'estat, i remarca que un bon estadista ha de vetllar per la qualitat democràtica de les institucions, superar els errors comesos i evitar que es tornin a produir. Altrament, assegura que no es pot considerar un bon estadista qui evita qüestionar determinats instruments de l'estat que sovint s'usen malament.

Entén que es poden trobar ara amb una situació d'aquestes, que no afirma que sigui així, però el cert és que hi ha informacions que apunten la possibilitat. Per tant, creu que s'imposa aclarir-ho; i pregunta què fa por d'una comissió d'investigació a l'estat espanyol, quan s'ha fet en altres països com França, el Regne Unit, Bèlgica, Alemanya o als EUA. Reitera que en tots aquells països en què s'han produït dubtes raonables s'han creat comissions d'investigació.

Demana, doncs, que surtin de l'encotillament, i posin en pràctica la visió d'estat, des de la responsabilitat i el respecte a les víctimes.

Insisteix que responsabilitat és el que avui estan fent aquí, i confia que al Congrés dels Diputats també sigui així.

La Sra. GUILARTE s'adreça novament als “señores separatistas” per afirmar que es defineixen per la manera com tracten aquest assumpte. Diu que van insultar i assetjar els representants de l'estat que van venir a mostrar el seu respecte a les víctimes i a les seves famílies pocs dies després dels atemptats.

Afirma que en aquesta cambra hi ha forces polítiques que organitzen rebudes i comparteixen taula festivament amb terroristes condemnats. Assegura que mai no podrà oblidar les paraules del Sr. Carod Rovira en la carta –que qualifica de repugnant i miserable– que va adreçar a ETA, en què els demanava que a l'hora d'assassinar distingissin entre catalans i la resta d'espanyols; afirma que aquesta és la seva categoria moral i la seva suposada qualitat democràtica.

Recorda que Ciudadanos va demanar el febrer de 2018 l'obertura d'una comissió al Congrés dels Diputats, que és on resideixen les competències polítiques per tractar matèries de terrorisme, i no van obtenir el suport de cap de les forces polítiques representades en aquesta cambra.

Afirma rotundament que cap dels proposants està capacitat ni en situació de donar lliçons.

Remarca, finalment, que el text transaccionat entre els separatistes i el govern Colau-Collboni encara és més vergonyós que l'original i contribueix a alimentar les mentides i les teories de conspiració.

El Sr. BOU replica al Sr. Coronas que els de les banderes eren els de la seva formació, i que ell no en portava cap, només una pancarta contra el terrorisme i en què donava les gràcies a sa majestat per haver vingut.

Afirma que va constatar una apropiació d'aquella manifestació, cosida d'estelades, mentre que els representants de la seva formació van haver de sortir escortats ja que, altrament, els haurien massacrats. Apunta que no van tenir mil ferits –ells no van mentir– però sí que en van tenir dos, un dels quals força greu.

Entén que poden parlar de tot, però el fet és que els terroristes eren els únics culpables, però responsables ho eren el govern de la nació, l'agitada Catalunya i l'Ajuntament també, és a dir, tots tenen la seva part de responsabilitat.

El Sr. VALLS anuncia el vot contrari del seu grup a la proposició, i diu que li estranya el posicionament de Barcelona en Comú, que qualifica d'irresponsable. Dit això, justifica el vot contrari perquè no hi cap ple municipal o parlamentari que es reuneixi per demanar una comissió d'investigació a partir d'una informació falsa i amb l'objectiu d'atacar l'estat espanyol i d'avaluar la conspiració. Remarca que aquesta és la gran diferència entre els qui tenen sentit d'estat i els qui volen aprofitar una situació per dividir encara més la societat.

La Sra. ARTADI puntualitza que tot això no va començar fa dues setmanes, i és justament el silenci institucional allò que provoca que la gent es faci preguntes i que sospiti, que desconfii de les institucions que, altrament, els han de protegir.

Indica que quan el 2014 es va portar una comissió d'investigació al Congreso de los Diputados pels atemptats de l'11M, totes les formacions aquí representades hi van estar d'acord, i ningú no parlava d'odi a Espanya pel fet de constituir-la. Es pregunta què és diferent ara.

Recorda que existien teories conspiratives en aquell cas, com manifestava el Sr. Girauta i altres membres del PP que pretenien que els atemptats eren obra d'ETA, tot i que, finalment, es va portar al Congrés mitjançant l'esmentada comissió.

Afegeix que a l'Assemblea Nacional francesa es va fer una comissió d'investigació, també; i no és que el Sr. Valls, aleshores Primer ministre, la qüestionés, sinó que la va qualificar de legítima i natural, mentre que avui la qualifica com a ridícula. Observa que es tracta d'un canvi força peculiar.

Reconeix que hi ha tesis que no estan ni avalades ni contrastades, ni saben què es cert i que no, ja que aquesta no és la feina dels mitjans de comunicació, sinó que és la feina de les comissions d'investigació al Congrés, allà on els grups que avui es neguen a votar a favor de la proposició també hi voten en contra, tal com van fer la setmana passada.

Els demana que entenguin el dolor i la inquietud de la ciutadania, i els retreu que, d'una banda, els amaguin informació i, d'altra banda, els acusin de promoure teories conspiratives.

El Sr. CORONAS observa que s'ha parlat d'odi, però només d'una banda. Entén, però, que està clar que no han portat aquí el discurs de l'odi, sinó el de l'estima per saber la veritat.

Atès que entén que la proposició serà votada favorablement, celebra que la iniciativa arribi al Congrés dels Diputats i que, d'una vegada, es posi en marxa la comissió que s'hauria d'haver endegat fa dos anys.

Seguidament, atès que tots els grups estan d'acord en utilitzar el sistema de votació nominal, la Sra. Secretària General accidental crida per ordre alfabètic de cognoms els membres del Consistori que, en veu alta, expressen el sentit del seu vot:

Elisenda Alamany i Gutiérrez: a favor

Elsa Artadi Vila: a favor

Montserrat Ballarín Espuña: en contra

Marilén Barceló Vereja: en contra

Eva Baró i Ramos: a favor

Albert Batlle Bastardas: en contra

Montserrat Benedí i Altés: a favor

Laia Bonet Rull: en contra

José Bou Vila: en contra

Jordi Castellana i Gamisans: a favor
Jaume Collboni Cuadrado: en contra
Celestino Corbacho Chaves: en contra
Jordi Coronas i Martorell: a favor
David Escudé Rodríguez: en contra
Maria Luz Guilarte Sánchez: en contra
Ernest Maragall i Mira: a favor
Francesc Xavier Marcé Carol: en contra
Margarita Marí Klose: en contra
Jordi Martí Galbis: a favor
Lucía Martín González: a favor
Ferran Mascarell i Canalda: a favor
Neus Munté Fernández: a favor
Eva Parera Escrichs: en contra
Miquel Puig i Raposo: a favor
Óscar Ramírez Lara: en contra
Gemma Sendra i Planas: a favor
Paco Sierra López: en contra
Joan Subirats Humet: a favor
Manuel Valls Galfetti: en contra
Max Zañartu i Plaza: a favor
Janet Sanz Cid: a favor

Acte següent es procedeix a l'escrutini dels vots que dona el resultat següent: 16 vots a favor i 15 vots en contra, i S'APROVA la proposició en debat amb el text transaccionat següent:

(M1923/24) El ple municipal acorda: - Instar al Congrés dels Diputats a crear una comissió d'investigació per tal de tractar la relació de l'imam de Ripoll responsable dels atemptats del 17 d'agost a Barcelona i Cambrils, Abdelbaki Es Satty, amb els cossos de seguretat i informació de l'Estat Espanyol i que paral·lelament impulsi un grup de treball d'experts independents i de representants dels cossos de seguretat i informació dels països amb víctimes en aquests atemptats. - Instar a les autoritats judicials i especialment a la Fiscalia la investigació dels dubtes generats a l'entorn de l'atemptat del 17 d'agost.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les deu hores i quaranta-cinc minuts.